

ser paa det foreliggende Finanslovsforlag. Thi jeg tror, at vi straks bør hde Regeringen den Ros, at det holder sig saa nær, som paa nogen Maade muligt, til den af begge Ting i sidste Samling vedtagne Finanslov. Ved første Øjeblik ser det ganske vist ikke just saaledes ud, for saa vidt som Udgifterne paa §§ 12—26, nu altsaa § 27 inklusive — hvad jeg plejer at kalde de egentlige løbende Udgifter — ere opførte med henved halvtredje Million mere end paa den Finanslov, som blev vedtagen af begge Ting. Men ser man lidt nærmere til, vil det vise sig, at Forskellen er langt ringere, thi af disse halvtredje Million skyldes den ene Million Alderdomsforsørgelsen, som jo nu træder i Kraft med sit hele lovhjemlede Beløb, og et Beløb af omtrent 121,000 Kr. skyldes de to ny Love om Tilskud til de private Seminarier og Vønningsloven for den polytekniske Lærestiftelse. Endvidere er der en Udgift af 40,000 Kr. som Resultat af den ny Patentlov, men det er i Virkeligheden kun en Besurpost, idet der opføres en tilsvarende Post paa den modsatte Side. Endelig maa det erindres, at man ganske vist — som berørt af den ærede foregaaende Taler — har opført det kongelige Teater paa Finansloven med Balance; men om det nu end er mit Haab, at man ikke vedblivende vil komme til saa store Underbalancer, som er Kendetegnet for de sidste Aar, tror jeg dog, at enhver, der kender lidt nærmere til det kongelige Teaters Forhold, vil erkende Umuligheden af at naa til fuld Balance. Foreløbig er det kongelige Teaters Budget optaget paa det foreliggende Finanslovsforlag overensstemmende med den hidtil brugelige Form ved Forelæggelsen, og der opføres et Understud af 191,000 Kroner. Lægges hertil de 183,000 Kr. paa Arisministeriets Budget, som skyldes den Omstændighed, at der i det kommende Finansaar skal holdes Kantonnements- og Besøvelser, der ikke ere afholdte i det foregaaende Aar, vil det vise sig, at det virkelige ny Beløb af Udgifter kommer ned under 1 Million, og jeg tror derfor, at det dog vist er noget sangvinist, naar den ærede sidste Taler (Bjornsen) sluttede med det Haab, at det vil blive muligt ved Finanslovens Behandling her i Tinget at spare et Beløb af omtrent 1 Million Kroner. Thi af den resterende Million skyldes endvidere c. 185,000 Kr. den ny Hærlov og 278,000 Kr. er Forsørgelse for Soldvæsenets Vedkommende og skyldes altsaa for en væsentlig Del Fris haven og de dertil knyttede ny Vønningsbestemmelser. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den virkelige Difference mellem det forelagte Finanslovsforlag og den nu sidst vedtagne Finanslov

indskrænker sig i Realiteten til $\frac{1}{2}$ Million Kroner, hvoraf henimod Halvdelen falder paa Strykningen, saa at der for de øvrige Ministeriers Vedkommende vissejlig ikke bliver meget store Beparelser at gjøre.

Jeg kan derfor ikke se, at der paa denne Finanslov — hvad ogsaa i Forbigaaende blev nævnt af den ærede sidste Taler — skulde være egentlige Stridspunkter til Stede; jeg tror tværtimod, at man maa sige — i alt Fald er det det Indtryk, som jeg har faaet, saa vidt jeg har gjort mig bekendt med Forslaget — at der fra Regeringens Side er vist al mulig Omhu for at undgaa egentlige Stridspunkter.

Se vi dernæst paa Forholdene mellem de løbende Indtægter og de løbende Udgifter, da er det jo af den højtærede Finansminister oplyst ved Lovforslagets Forelæggelse, at det stiller sig ret gunstigt, idet der jo er et Overstud paa disse Konti af henved 1 Million Kr., og der er jo utvivlsomt en Del i, hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler udførligt dvælede ved, at i Almindelighed pleje Indtægterne at falde noget bedre ud, end de ere opførte, og Udgiften snarere at blive noget mindre, saaledes at Regnskabsresultatet gerne er gunstigere end Budgettet. Dog tror jeg, at man maa være lidt varsom med at regne herpaa som fast Regel; thi i saa Henseende skifte Tidene, og det er ikke saa sikkert, at der paa de kommende Regnskaber vil vise sig et lige saa gunstigt Forhold mellem Budget og Regnskab, som der har været i de senere Aar. Jeg tror derfor heller ikke, at der — selv med de Beparelser, som vel nok ville blive foretagne under Finanslovens videre Behandling — vil komme noget særdeles stort Overstud til Stede, og jeg tror, at man derfor ogsaa maa være lidt varsom med at lægge for meget Beslag paa det eventuelle Overstud til andre Dispositioner, som hidtil have været fremmede paa Finansloven. Jeg tror det saa meget mere, som jeg finder, at vi ere komne betænkelig nær til Bunden af Kassebeholdningen, som den ærede foregaaende Taler udtalte sig ret udførlig om.

Jeg tilstår, at jeg ikke ganske kan følge hans Angivelser og endnu mindre den Opfattelse, som laa bagved, af Forholdet mellem Kassebeholdning, Reserverfond og Regeringens Forhold til Kassebeholdningen. Naar den ærede Taler omtalte et Tilgodehavende hos Kassebeholdningen af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., da kan jeg ikke i Regnskabet finde opført mere end henved 1 Mill. Kr., idet det øvrige er udlignet ved Oversførelse af Kassebeholdningens Forbringer paa Nationalbanken og Handelsbanken med 4 Mill. Kr.,